

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1024
af 20. juni 2019
om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer
(omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) I henhold til artikel 13 i direktiv 2003/98/EF og fem år efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU ⁽⁴⁾, som ændrede direktiv 2003/98/EF, evaluerede og gennemgik Kommissionen efter høring af de relevante interessenter funktionen af direktiv 2003/98/EF inden for rammerne af programmet for målrettet og effektiv regulering.
- (3) Efter høring af interessenterne og i lyset af resultaterne af konsekvensanalysen fandt Kommissionen, at der var behov for en indsats på EU-plan for at tackle de resterende og nye hindringer for en omfattende videreanvendelse af den offentlige sektors informationer og offentligt finansieret information i hele Unionen med henblik på at bringe de lovgivningsmæssige rammer ajour med udviklingen inden for digitale teknologier og yderligere at stimulere digital innovation, særlig med hensyn til kunstig intelligens.
- (4) De omfattende ændringer af retsakten for fuldt ud at kunne udnytte potentialet i den offentlige sektors informationer for den europæiske økonomi og samfundet bør fokusere på følgende områder: levering af realtidsadgang til dynamiske data via passende tekniske midler, øget udbud af værdifulde offentlige data til videreanvendelse, herunder fra offentlige virksomheder, forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer, håndtering af nye former for eneretsaftaler, anvendelsen af undtagelser fra princippet om gebyrprokrævning for marginale omkostninger og forholdet mellem nærværende direktiv og visse beslægtede retsakter, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF ⁽⁶⁾, 2003/4/EF ⁽⁷⁾ og 2007/2/EF ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 238.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.6.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 175 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

- (5) Adgang til oplysninger er en grundlæggende rettighed. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) fastsætter, at enhver har ret til ytringsfrihed, herunder meningsfrihed og frihed til at modtage eller meddele oplysninger eller tanker uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til landegrænser.
- (6) Artikel 8 i chartret garanterer retten til beskyttelse af personoplysninger og fastsætter, at sådanne oplysninger skal behandles rimeligt, til udtrykkeligt angivne formål, på grundlag af de berørte personers samtykke eller på et andet berettiget ved lov fastsat grundlag og underlagt en uafhængig myndigheds kontrol.
- (7) Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastslår, at der skal oprettes et indre marked og indføres en ordening, der sikrer, at konkurrencen i det indre marked ikke fordrejes. Harmonisering af medlemsstaternes regler og praksis for udnyttelse af den offentlige sektors informationer bidrager til gennemførelsen af disse målsætninger.
- (8) Den offentlige sektor i medlemsstaterne indsamler, producerer, reproducerer og formidler et bredt spektrum af informationer på mange aktivitetsområder, som f.eks. informationer om sociale, politiske, økonomiske, retlige, geografiske, miljømæssige, meteorologiske, seismiske, turismerelaterede, erhvervsrelaterede, patentrelaterede og uddannelsesmæssige områder. Dokumenter produceret af offentlige udøvende, lovgivende eller dømmende myndigheder udgør en omfattende, forskelligartet og værdifuld samling ressourcer, som kan være til gavn for samfundet. Levering af disse oplysninger, der omfatter dynamiske data, i et almindeligt anvendt elektronisk format gør det muligt for borgere og juridiske enheder at finde nye måder at bruge dem på og skabe nye, innovative produkter og tjenester. Medlemsstater og offentlige myndigheder kan i deres bestræbelser på at gøre data lettilgængelige for videreanvendelse eventuelt nyde gavn af og modtage passende finansiel støtte fra relevante EU-fonde og -programmer, hvilket vil sikre en bred anvendelse af digitale teknologier eller digital omstilling af offentlige forvaltninger og offentlige tjenester.
- (9) Den offentlige sektors informationer udgør en ekstraordinær datakilde, som kan bidrage til at forbedre det indre marked og udvikle nye applikationer for forbrugere og juridiske enheder. Intelligent anvendelse af data, herunder behandling af data ved hjælp af applikationer, der anvender kunstig intelligens, kan være medvirkende til store ændringer i alle sektorer i økonomien.
- (10) Ved direktiv 2003/98/EF blev der fastlagt sæt minimumsregler for videreanvendelse og ordninger til i praksis at fremme videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af, herunder udøvende, lovgivende og judicielle organer. Siden vedtagelsen af det første regelsæt om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer er mængden af data på verdensplan, herunder offentlige data, steget eksponentielt, og nye typer af data genereres og indsamles. Sideløbende foregår der en konstant evolution i teknologier til analyse, udnyttelse og behandling af data såsom maskinlæring, kunstig intelligens og tingenes internet. Denne hastige teknologiske evolution gør det muligt at skabe nye tjenesteydelser og nye applikationer, der er baseret på brug, aggregering eller kombination af data. Reglerne, der oprindeligt blev vedtaget i 2003 og ændret i 2013, kan ikke længere holde trit med disse hurtige forandringer, og som følge heraf er der risiko for at gå glip af de økonomiske og samfundsmæssige muligheder ved videreanvendelse af offentlige data.
- (11) Udviklingen hen imod et databaseret samfund, hvor der anvendes data fra forskellige områder og aktiviteter, påvirker tilværelsen for alle borgere i Unionen bl.a. ved, at de får adgang til og mulighed for at tilegne sig viden på nye måder.
- (12) Digitalt indhold spiller en stor rolle i denne udvikling. Indholdsproduktion har i de seneste år ført til, at der i hurtigt tempo er skabt nye jobs, og tendensen fortsætter. De fleste af disse jobs skabes i innovative nystartede virksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er).
- (13) Et af hovedformålene med oprettelsen af det indre marked er at skabe betingelser, der fremmer udviklingen af tjenester og produkter i hele Unionen og i medlemsstaterne. Den offentlige sektors informationer eller informationer, der indsamles, produceres, reproduceres og formidles i forbindelse med udførelsen af offentlige opgaver eller tjenesteydelser af almen interesse, er et vigtigt kildemateriale for produkter og tjenester med digitalt indhold, og de vil få endnu større betydning som indholdsressource med de avancerede digitale teknologier såsom kunstig intelligens, distributed ledger-teknologier og tingenes internet, der er under udvikling. En bred

geografisk dækning på tværs af grænserne er også vigtig i denne forbindelse. Øgede muligheder for at videreanvende sådanne informationer forventes bl.a. at give alle EU-virksomheder, herunder mikrovirksomheder og SMV'er, samt civilsamfundet mulighed for at udnytte disses potentiale og bidrage til økonomisk udvikling og skabelse og beskyttelse af job af høj kvalitet, særlig til gavn for lokalsamfundene, og til vigtige samfundsmæssige mål såsom ansvarlighed og gennemsigtighed.

- (14) Ved at tillade videreanvendelse af dokumenter, som er i en offentlig myndigheds besiddelse, skabes der merværdi til gavn for videreanvendere, for slutbrugerne og for samfundet i almindelighed og i mange tilfælde også til gavn for den offentlige myndighed selv, idet man fremmer gennemsigtigheden og ansvarligheden og får tilbagemeldinger fra videreanvendere og slutbrugere, hvilket giver den berørte offentlige myndighed mulighed for at forbedre kvaliteten af de indsamlede oplysninger samt udførelsen af sine opgaver.
- (15) Der er betydelige forskelle mellem medlemsstaternes regler og praksis vedrørende udnyttelsen af informationskilder fra den offentlige sektor, hvilket forhindrer udnyttelse af denne vigtige informationskildes fulde økonomiske potentiale. Der bør tages højde for det forhold, at offentlige myndigheders praksis for udnyttelse af den offentlige sektors informationer fortsat er meget forskellig fra den ene medlemsstat til den anden. Der bør derfor tilstræbes et minimum af harmonisering af nationale regler og praksis for anvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor, hvis forskelle i nationale regler og praksis eller manglende klarhed hindrer et velfungerende indre marked og en hensigtsmæssig udvikling af informationsområdet i Unionen.
- (16) Ved åbne data som begreb forstås almindeligvis data i et åbent format, som frit kan anvendes, videreanvendes og deles af alle uanset formål. Åbne datapolitikker, som tilskynder til bred adgang til og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer til private eller kommercielle formål med minimale eller ingen retlige, tekniske eller økonomiske begrænsninger, og som fremmer informationsstrømmen ikke kun for økonomiske aktører, men først og fremmest for offentligheden, kan spille en vigtig rolle med hensyn til at fremme socialt engagement og kickstarte og fremme udviklingen af nye tjenesteydelser baseret på nye metoder for kombination og anvendelse af sådanne informationer. Medlemsstaterne opfordres derfor til at fremme generering af data baseret på princippet om, at dataene er »åbne gennem design og standardindstillinger«, for så vidt angår alle dokumenter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. De bør i den forbindelse sikre et ensartet niveau for beskyttelse af hensyn i offentlighedens interesse såsom den offentlige sikkerhed, herunder hvor følsomme oplysninger vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur er berørt. De bør desuden sikre beskyttelse af personoplysninger, herunder hvor oplysninger i et enkelt datasæt ikke udgør en risiko for at identificere eller udpege en fysisk person, men hvor oplysningerne kunne indebære en sådan risiko, hvis de kombineres med andre tilgængelige oplysninger.
- (17) Uden et minimum af harmonisering på EU-plan risikerer man endvidere, at national lovgivning, som allerede er indført i en række medlemsstater som svar på de teknologiske udfordringer, fører til endnu større forskelle. Følgerne af en sådan lovgivningsmæssig forskel og uvished vil få større betydning i takt med udviklingen af informationsområdet, der allerede har øget den grænseoverskridende udnyttelse af information betydeligt.
- (18) Medlemsstaterne har indført politikker for videreanvendelse i henhold til direktiv 2003/98/EF, og nogle af dem har vedtaget ambitiøse åbne datapolitikker for at gøre videreanvendelse af tilgængelige offentlige data lettere for borgere og juridiske enheder ud over det minimumsniveau, der fastsættes i nævnte direktiv. Der er risiko for, at divergerende regler i forskellige medlemsstater virker som en hindring for det grænseoverskridende udbud af produkter og tjenesteydelser og forhindrer, at sammenlignelige offentlige datasæt videreanvendes til fælles EU-applikationer baseret på disse datasæt. Der er derfor med henblik på at fastlægge, hvilke offentlige data der er tilgængelige for videreanvendelse på det indre informationsmarked, behov for en minimumsharmonisering, som er forenelig med og ikke påvirker de relevante aktindsigtsordninger, såvel de generelle som de sektorspecifikke, som f.eks. den, der er defineret i direktiv 2003/4/EF. Bestemmelser i EU-retten og national ret, som går ud over disse minimumskrav, navnlig i tilfælde af sektorret, bør fortsat finde anvendelse. Eksempler på bestemmelser, som går ud over nærværende direktivs mindsteharmoniseringsniveau, omfatter lavere tærskler for tilladte gebyrer for videreanvendelse end tærsklerne i nærværende direktiv eller mindre restriktive licensbetingelser end dem, der er omhandlet i nærværende direktiv. Nærværende direktiv berører navnlig ikke bestemmelser, som går videre end mindsteharmoniseringsniveauet i nærværende direktiv, som fastsat i Kommissionens delegerede forordninger vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU⁽⁹⁾.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU af 7. juli 2010 om rammerne for indførelse af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportformer (EUT L 207 af 6.8.2010, s. 1).

- (19) Endvidere opfordres medlemsstaterne til at gå videre end de minimumskrav, der er fastsat i dette direktiv, ved at anvende kravene heri på dokumenter i offentlige virksomheders besiddelse, som vedrører aktiviteter, der i henhold til artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU ⁽¹⁰⁾ er konstaterede direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår. Medlemsstaterne kan også beslutte at anvende kravene i nærværende direktiv på private virksomheder, navnlig virksomheder, der yder tjenesteydelser af almen interesse.
- (20) Der er behov for en generel ramme for betingelserne for videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor for at sikre rimelige, forholdsmæssige og ikkediskriminerende betingelser for videreanvendelse af sådanne informationer. Offentlige myndigheder indsamler, producerer, reproducerer og formidler dokumenter med henblik på at varetage deres offentlige opgaver. Offentlige virksomheder indsamler, producerer, reproducerer og formidler dokumenter med henblik på at levere tjenesteydelser af almen interesse. Brug af sådanne dokumenter til andre formål har karakter af videreanvendelse. Medlemsstaternes politikker kan gå videre end de minimumsstandarder, der er fastsat i dette direktiv, og tillade en mere vidtgående videreanvendelse. Når medlemsstaterne gennemfører dette direktiv, kan de anvende andre udtryk end »dokumenter«, forudsat, at de i fuldt omfang bibeholder definitionen af udtrykket »dokument« som fastsat i dette direktiv.
- (21) Dette direktiv bør gælde for dokumenter, hvis tilvejebringelse er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaterne. Såfremt der ikke findes sådanne forskrifter, bør de offentlige opgaver defineres i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i medlemsstaterne, forudsat at de offentlige opgavens rækkevidde er gennemsigtig og underlagt kontrol. De offentlige opgaver kan defineres generelt eller fra sag til sag for de enkelte offentlige myndigheder.
- (22) Dette direktiv bør finde anvendelse på dokumenter, som gøres tilgængelige for videreanvendelse, når offentlige myndigheder udsteder licens til, sælger, formidler, udveksler eller videregiver informationer. For at undgå krydssubsidiering bør videreanvendelsen også omfatte yderligere brug af dokumenter inden for en sådan myndighed til aktiviteter, der falder uden for dens offentlige opgave. Aktiviteter, der falder uden for de offentlige opgaver, er typisk tilvejebringelse af dokumenter, der udelukkende udarbejdes og opkræves gebyr for på et kommercielt grundlag og i konkurrence med andre på markedet.
- (23) Dette direktiv begrænser eller hæmmer ikke offentlige myndigheders og andre offentlige organers udførelse af lovbestemte opgaver. Dette direktiv fastlægger en pligt for medlemsstaterne til at give mulighed for videreanvendelse af alle eksisterende dokumenter, medmindre aktindsigt heri er begrænset eller udelukket i henhold til nationale regler om aktindsigt i dokumenter eller er omfattet af de andre undtagelser, der er fastsat i dette direktiv. Dette direktiv er baseret på de eksisterende aktindsigtsordninger i medlemsstaterne og ændrer ikke de nationale regler for adgang til dokumenter. Det finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor borgere eller juridiske enheder i henhold til den relevante aktindsigtsordning kun kan få et dokument udleveret, hvis de kan dokumentere en særlig interesse. På EU-plan anerkendes det med retten til god forvaltning i artikel 41 og retten til aktindsigt i artikel 42 i chartret, at enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat har ret til aktindsigt i dokumenter i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionen besiddelse. Offentlige myndigheder bør opfordres til at gøre alle dokumenter, de er i besiddelse af, tilgængelige for videreanvendelse. Offentlige myndigheder bør fremme og tilskynde til videreanvendelse af dokumenter, herunder officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, i de tilfælde, hvor den offentlige myndighed er beføjet til at give tilladelse til videreanvendelsen.
- (24) Medlemsstaterne overlader ofte leveringen af tjenesteydelser af almen interesse til enheder uden for den offentlige sektor og bibeholder samtidig en omfattende grad af kontrol over sådanne enheder. Samtidig finder direktiv 2003/98/EF kun anvendelse på dokumenter, som er i offentlige myndigheders besiddelse, mens offentlige virksomheder er udelukket fra anvendelsesområdet. Det medfører en ringe adgang til videreanvendelse af dokumenter, der er produceret som led i leveringen af tjenesteydelser af almen interesse på en række områder, navnlig i forsyningssektoren. Det mindsker også potentialet for at skabe grænseoverskridende tjenester baseret på dokumenter, som offentlige virksomheder, der leverer tjenesteydelser af almen interesse, er i besiddelse af.
- (25) Direktiv 2003/98/EF bør derfor ændres for at sikre, at det kan anvendes på videreanvendelsen af eksisterende dokumenter produceret af offentlige virksomheder som led i leveringen af tjenesteydelser af almen interesse, når de udfører en af aktiviteterne i artikel 8-14 i direktiv 2014/25/EU, samt af offentlige virksomheder, der handler

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

som operatører af offentlige tjenester, jf. artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007⁽¹⁾, offentlige virksomheder, der fungerer som luftfartsselskaber og opfylder forpligtelser til offentlig tjeneste i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008⁽²⁾, og offentlige virksomheder, der handler som EU-redere, som opfylder forpligtelser til offentlig tjeneste i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92⁽³⁾.

- (26) Dette direktiv indeholder ikke en generel forpligtelse til at tillade videreanvendelse af dokumenter, der produceres af offentlige virksomheder. Det bør fortsat være op til den berørte offentlige virksomhed at træffe beslutning om, hvorvidt den vil tillade videreanvendelse, medmindre andet er foreskrevet i dette direktiv eller i EU-ret eller national ret. Først når en offentlig virksomhed har gjort et dokument tilgængeligt for videreanvendelse, bør den overholde de relevante forpligtelser i nærværende direktivs kapitel III og IV, navnlig for så vidt angår formater, gebyrer, gennemsigtighed, licenser, ikkediskriminering og forbud mod eneretsaftaler. Offentlige virksomheder bør dog på den anden side ikke være forpligtet til at overholde de krav, der er fastsat i kapitel II, såsom reglerne om proceduren for behandling af anmodninger. Når der gives tilladelse til videreanvendelse af dokumenter, bør der være særlig opmærksomhed om oplysninger vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur som defineret i Rådets direktiv 2008/114/EF⁽⁴⁾ og om væsentlige tjenester som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148⁽⁵⁾.
- (27) Mængden af forskningsdata, der genereres, vokser eksponentielt og har et potentiale for videreanvendelse, som går ud over det videnskabelige samfund. For at kunne håndtere de tiltagende samfundsmæssige udfordringer effektivt og på en holistisk måde er det afgørende og presserende at kunne få adgang til, blande og videreanvende data fra forskellige kilder og på tværs af sektorer og discipliner. Forskningsdata omfatter statistikker, resultater af forsøg, målinger, observationer fra feltarbejde, rundspørgeresultater, interviewoptagelser og billeder. Forskningsdata omfatter også metadata, specifikationer og andre digitale objekter. Forskningsdata er forskellige fra videnskabelige artikler, som redegør for og kommenterer resultater af videnskabelig forskning. I mange år har den åbne adgang til og videreanvendelsen af videnskabelige forskningsdata, der er resultatet af offentlig finansiering, været genstand for specifikke politiske initiativer. Ved åben adgang forstås en praksis, hvor der gratis gives onlineadgang til forskningsoutput for slutbrugeren uden andre begrænsninger af anvendelsen og videreanvendelsen end muligheden for at kræve anerkendelse af ophavet. Åbne datapolitikker har navnlig til formål at give forskere og den brede offentlighed adgang til forskningsdata tidligst muligt i formidlingsprocessen og fremme dataenes anvendelse og videreanvendelse. Åben adgang bidrager til at forbedre kvaliteten, mindsker behovet for unødvendigt overlappende forskningsarbejde, fremskynder videnskabeligt fremskridt, bekæmper videnskabeligt svig og fremmer generelt den økonomiske vækst og innovationen. Ud over åben adgang udfoldes der prisværdige bestræbelser på at sikre, at dataforvaltningsplanlægning bliver en standardpraksis i videnskabelige kredse, og på at støtte formidlingen af forskningsdata, der kan findes, tilgås, er interoperable og videreanvendelige (FAIR-princippet).
- (28) Af ovennævnte årsager er det hensigtsmæssigt at fastsætte en forpligtelse for medlemsstaterne til at vedtage åbne datapolitikker for så vidt angår offentligt finansierede forskningsdata og sikre, at sådanne politikker bliver fulgt af alle forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer. Forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer kan også organiseres som offentlige myndigheder eller offentlige virksomheder. Dette direktiv finder kun anvendelse på sådanne hybridorganisationer i deres egenskab af forskningsfinansierende organisationer og på deres forskningsdata. Åbne datapolitikker omfatter normalt en række undtagelser fra at gøre videnskabelige forskningsresultater frit tilgængelige. Kommissionens henstilling af 25. april 2018 om adgang til og bevaring af videnskabelig information beskriver bl.a. de relevante elementer af åbne datapolitikker. Desuden bør de betingelser, på hvilke visse forskningsdata kan videreanvendes, forbedres. Derfor bør visse forpligtelser i medfør af dette direktiv udvides til forskningsdata fra forskningsaktiviteter støttet med offentlige midler eller samfinansieret af offentlige og private enheder. I henhold til de nationale åbne datapolitikker bør offentligt finansierede forskningsdata gøres åbne som standard. Der bør dog i denne forbindelse tages behørigt hensyn til problemstillinger i forbindelse med privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger, fortrolighed, national sikkerhed, legitime kommercielle interesser såsom forretningshemmeligheder og tredjeparters intellektuelle ejendomsrettigheder i overensstemmelse med princippet »så åbent som muligt, så lukket som nødvendigt«. Desuden bør forskningsdata, som er udelukket fra aktindsigt af hensyn til den nationale sikkerhed, forsvaret eller

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364, 12.12.1992, s. 7).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

den offentlige sikkerhed, ikke være omfattet af dette direktiv. For at undgå administrative byrder bør forpligtelser i medfør af dette direktiv kun gælde for de forskningsdata, som allerede er gjort offentligt tilgængelige af forskere, forskningsorganisationer eller forskningsfinansierende organisationer gennem en institutionel eller emnebaseret datasamling, og bør ikke medføre ekstra omkostninger til at hente datasættene eller kræve yderligere kuratering af data. Medlemsstaterne kan udvide anvendelsesområdet for dette direktiv til også at omfatte forskningsdata, der gøres offentligt tilgængelige gennem andre datainfrastrukturer end datasamlinger, gennem publikationer med åben adgang, som en vedhæftet fil til en artikel, et datadokument eller et dokument i en datajournal. Andre dokumenter end forskningsdatabør fortsat være undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde.

- (29) Definitionen af »offentlig myndighed« er baseret på definitionen i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁶⁾. Nævnte direktivs definition af »offentligretlige organer« og den i direktiv 2014/25/EU fastsatte definition af »offentlig virksomhed« bør finde anvendelse i nærværende direktiv.
- (30) Dette direktiv fastlægger definitionen af udtrykket »dokument«, og denne definition bør omfatte enhver del af et dokument. Udtrykket »dokument« bør dække enhver gengivelse af handlinger, faktiske omstændigheder eller informationer — og enhver samling af sådanne handlinger, faktiske omstændigheder eller informationer — uanset medium (papir eller elektronisk eller som lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser). Definitionen af »dokument« tilsigtes ikke at omfatte computerprogrammer. Medlemsstaterne kan udvide anvendelsen af dette direktiv til computerprogrammer.
- (31) Offentlige myndigheder gør i stigende grad deres dokumenter tilgængelige for videreanvendelse på en proaktiv måde ved at sikre online tilgængelighed og faktisk adgang til dokumenter og tilknyttede metadata i et åbent format, der kan være maskinlæsbart, og som sikrer interoperabilitet, videreanvendelse og tilgængelighed. Dokumenter bør også gøres tilgængelige for videreanvendelse efter anmodning fra en videreanvender. I sådanne tilfælde bør fristen for besvarelse af anmodninger om videreanvendelse være rimelig og i overensstemmelse med de tilsvarende frister for anmodninger om aktindsigt i henhold til de relevante aktindsigtsordninger. Offentlige virksomheder, lærestalter, forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer bør dog være undtaget fra dette krav. Rimelige frister i hele Unionen vil stimulere udviklingen af nye samlede informationsprodukter og -tjenester på fælles EU-plan. Dette er navnlig vigtigt for dynamiske data (herunder miljødata, trafikdata, satellitdata, vejrdata og sensorgenererede data), hvis økonomiske værdi afhænger af, om de er umiddelbart tilgængelige og bliver ajourført regelmæssigt. Dynamiske data bør derfor gøres tilgængelige straks efter indsamlingen eller i tilfælde af en manuel opdatering umiddelbart efter ændringen af datasættet via en applikationsprogrammeringsgrænseflade (API-grænseflader), så det bliver nemmere at udvikle internet-, mobil- eller cloudapplikationer på grundlag af sådanne data. Hvis dette ikke er muligt på grund af tekniske eller finansielle begrænsninger, bør de offentlige myndigheder gøre de pågældende dokumenter tilgængelige inden for et tidsrum, som muliggør fuld økonomisk udnyttelse af dokumenterne. Der bør træffes særlige foranstaltninger for at fjerne tekniske eller finansielle begrænsninger. Såfremt der anvendes licenser, kan adgang til dokumenter inden for et rimeligt tidsrum være en del af licensbetingelserne. I de tilfælde, hvor dataverificering er absolut nødvendig ud fra et hensyn begrundet i offentlighedens interesse, navnlig den offentlige sundhed og sikkerhed, bør dynamiske data gøres tilgængelige umiddelbart efter verificeringen. En sådan absolut nødvendig verificering bør ikke påvirke opdateringshyppigheden.
- (32) For at få adgang til de data, for hvilke der åbnes op for videreanvendelse i medfør af dette direktiv, vil det være hensigtsmæssigt at sikre adgang til dynamiske data gennem veludformede API-grænseflader. En API-grænseflade er en helhed af funktioner, procedurer, definitioner og protokoller til kommunikation mellem maskiner og problemløs udveksling af data. API-grænseflader bør understøttes af klar teknisk dokumentation, som er fyldestgørende og tilgængelig online. Der bør så vidt muligt anvendes åbne API-grænseflader. EU-anerkendte eller internationalt anerkendte standardprotokoller bør anvendes, og internationale standarder for datasæt bør anvendes, hvor det er relevant. API-grænseflader kan have forskellige kompleksitetsniveauer og kan være en simpel forbindelse til en database til hentning af specifikke datasæt, en webgrænseflade eller mere komplekse strukturer. Der er generel værdi i at videreanvende og dele data via hensigtsmæssig brug af API-grænseflader, da det vil hjælpe udviklere og nystartede virksomheder med at skabe nye tjenesteydelser og produkter. Det er også en afgørende forudsætning for at skabe værdifulde økosystemer omkring dataaktiver, der ofte ikke udnyttes. Strukturen og brugen af API-grænseflader bør baseres på en række principper: tilgængelighed, stabilitet,

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

vedligeholdelse i levetiden, ensartet anvendelse og standarder, brugervenlighed samt sikkerhed. For så vidt angår dynamiske data, dvs. data, som hyppigt opdateres, ofte i realtid, bør offentlige myndigheder og offentlige virksomheder gøre disse tilgængelige for videreanvendelse via egnede API-grænseflader umiddelbart efter indsamling, og, hvis det er relevant, i form af massedownloads, undtagen i tilfælde, hvor dette ville kræve en uforholdsmæssig stor indsats. Ved vurderingen af indsatsens forholdsmæssighed bør der tages hensyn til den pågældende offentlige myndigheds eller offentlige virksomheds størrelse og driftsbudget.

- (33) Mulighederne for videreanvendelse kan forbedres ved at begrænse behovet for at overføre papirdokumenter til elektronisk format eller behandle digitale filer, så de bliver kompatible. Derfor bør de offentlige myndigheder sikre, at deres dokumenter gøres tilgængelige i alle allerede eksisterende formater og sprogversioner og, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form. De offentlige myndigheder bør se velvilligt på anmodninger om uddrag af eksisterende dokumenter, når det er en simpel ekspeditionssag at efterkomme en sådan anmodning. De bør imidlertid ikke være forpligtet til at stille uddrag af dokumenter til rådighed eller til at ændre formatet af de rekvirerede oplysninger, hvis det medfører et uforholdsmæssigt stort arbejde. For at fremme videreanvendelse bør de offentlige myndigheder, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, gøre egne dokumenter tilgængelige i et format, der ikke er baseret på specifik software. Når det er muligt og hensigtsmæssigt, bør myndighederne tage hensyn til handicappede personers muligheder for videreanvendelse af dokumenterne ved at stille informationerne til rådighed i et tilgængeligt format i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102⁽¹⁷⁾.
- (34) Med henblik på at lette videreanvendelse bør offentlige myndigheder, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, gøre deres dokumenter, herunder dokumenter offentliggjort på websteder, tilgængelige i et åbent og maskinlæsbart format, og sammen med deres metadata, med den bedst mulige præcision og granularitet, i et format, der sikrer interoperabilitet, f.eks. ved at behandle dem i henhold til principperne for kompatibilitets- og anvendelighedskrav til geografiske informationer i henhold til direktiv 2007/2/EF.
- (35) Et dokument bør betragtes som værende i et maskinlæsbart format, hvis det foreligger i et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og uddrage specifikke data af det. Data kodet i filer, der er struktureret i et maskinlæsbart format, bør anses for at være maskinlæsbare data. Et maskinlæsbart format kan være åbent eller lukket. De kan være formelle standarder eller ej. Dokumenter, der er kodet i et filformat, som begrænser en sådan automatisk behandling, fordi data ikke kan eller ikke uden problemer kan udtrages af sådanne dokumenter, bør ikke betragtes som dokumenter i maskinlæsbart format. Medlemsstaterne bør, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, tilskynde til brug af EU-anerkendte eller internationalt anerkendte åbne maskinlæsbare formater. Den europæiske interoperabilitetsramme bør tages med i betragtning, hvor det er relevant, når der udformes tekniske løsninger til videreanvendelse af dokumenter.
- (36) Gebyrer for videreanvendelse af dokumenter udgør en vigtig markedsadgangsbarriere for nystartede virksomheder og SMV'er. Dokumenter bør derfor gøres gratis tilgængelige for videreanvendelse og, når gebyrer er nødvendige, bør de i princippet begrænses til de marginale omkostninger. I de tilfælde, hvor offentlige myndigheder foretager en særligt omfattende søgning efter rekvirerede oplysninger eller ekstremt omkostningskrævende ændringer af formatet af de rekvirerede oplysninger, enten frivilligt eller som krævet i henhold til national lovgivning, kan marginalomkostningerne dække omkostningerne i forbindelse med sådanne aktiviteter. Der bør i ekstraordinære tilfælde tages hensyn til nødvendigheden af ikke at hindre den normale funktion af offentlige myndigheder, som skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver. Dette gælder også i de tilfælde, hvor en offentlig myndighed har gjort data tilgængelige som åbne data, men er forpligtet til at generere indtægter til dækning af en betydelig del af deres omkostninger i forbindelse med udførelsen af andre offentlige opgaver. Offentlige virksomheders rolle i et konkurrencepræget økonomisk miljø bør også anerkendes. I sådanne tilfælde bør de offentlige myndigheder og de offentlige virksomheder derfor kunne opkræve gebyrer ud over de marginale omkostninger. Sådanne gebyrer bør fastsættes i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier, og den samlede indtægt fra tilvejebringelse og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter bør ikke overstige omkostningerne ved indsamling og produktion, herunder

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EUT L 327 af 2.12.2016, s. 1).

indkøb hos tredjeparter, reproduktion, vedligeholdelse, lagring og formidling samt en rimelig forrentning af investeringerne. Hvis det er relevant, bør det også være muligt at lade omkostningerne ved anonymisering af personoplysninger og omkostningerne ved foranstaltninger til beskyttelse af fortroligheden af data indgå i omkostningsberegningen. Medlemsstaterne kan kræve, at offentlige myndigheder og offentlige virksomheder offentliggør disse omkostninger. Forpligtelsen til at generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af de offentlige myndigheds opgaver eller omfanget af tjenesteydelser af almen interesse overdraget til offentlige virksomheder behøver ikke at være lovbestemt, men kan f.eks. følge af administrativ praksis i medlemsstaterne. En sådan forpligtelse bør regelmæssigt revideres af medlemsstaterne.

- (37) Ved forrentning af investeringerne kan forstås en procentdel ud over de marginale omkostninger, som giver mulighed for dækning af kapitalomkostningerne og for en reel forrentning. Da kapitalomkostningerne er stærkt knyttet til kreditinstitutternes rentesatser, der selv er baseret på Den Europæiske Centralbanks (ECB's) faste rente for de vigtigste refinansieringsoperationer, bør den rimelige forrentning af investeringerne ikke ligge mere end 5 % over ECB's faste rente.
- (38) Biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver bør kunne opkræve gebyrer ud over de marginale omkostninger for ikke at hindre deres normale funktion. For sådanne offentlige myndigheders vedkommende bør den samlede indtægt fra tilvejebringelse og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter i den relevante regnskabsperiode ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettighedsclearing samt en rimelig forrentning af investeringerne. Hvis det er relevant, bør omkostningerne ved anonymisering af personoplysninger eller af kommercielt følsomme oplysninger også indgå i omkostningsberegningen. For så vidt angår biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver kan der under hensyntagen til deres særlige karakteristika tages hensyn til priserne for videreanvendelse af identiske eller lignende dokumenter i den private sektor ved beregningen af en rimelig forrentning af investeringerne.
- (39) Kriterierne for gebyrer som fastlagt i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at anvende lavere gebyrer eller slet ingen gebyrer.
- (40) Medlemsstaterne bør fastsætte kriterier for opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger. F.eks. bør de kunne fastsætte sådanne kriterier i de nationale regler eller udpege den eller de relevante myndigheder ud over den offentlige myndighed selv, som har kompetence til at fastsætte kriterierne. Den pågældende myndighed bør være organiseret i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige og retlige systemer. Det kan være en eksisterende myndighed med budgetmæssige udøvende beføjelser og under politisk ansvar.
- (41) Det er en forudsætning for udviklingen af et informationsmarked i Unionen, at betingelserne for videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor er klare og offentligt tilgængelige. De potentielle brugere af dokumenter bør derfor klargøres alle vilkår for videreanvendelse af dokumenter. Medlemsstaterne bør, når det er relevant, tilskynde til oprettelse af onlineregistre over tilgængelige dokumenter med henblik på at fremme og lette anmodninger om videreanvendelse. Når der ansøges om videreanvendelse af dokumenter, som andre enheder end offentlige virksomheder, lærestudier, forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer er i besiddelse af, bør ansøgere underrettes om muligheder for at påklage afgørelser eller praksis, som berører dem. Dette vil navnlig være vigtigt for nystartede virksomheder og SMV'er, som ikke er fortrolige med samspillet med offentlige myndigheder i andre medlemsstater og klagemuligheder i den forbindelse.
- (42) Klageadgangen bør omfatte muligheden for prøvelse ved en uvildig prøvelsesinstans. Der kan her være tale om en allerede eksisterende national myndighed som f.eks. den nationale konkurrencemyndighed, den tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679, den nationale myndighed for aktindsigt eller en national judicial myndighed. Den pågældende myndighed bør være organiseret i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige systemer og retssystemer. Indbringelse for den pågældende myndighed bør ikke foregribe andre klagemuligheder, som består for personer, der ansøger om videreanvendelse. Den bør dog være adskilt fra den mekanisme i medlemsstaten, som fastlægger kriterierne for opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger. Klageadgangen bør omfatte muligheden for prøvelse af afslag på anmodninger, men også af afgørelser, hvorved der ganske vist gives tilladelse til videreanvendelse, men som stadig berører ansøgerne af andre grunde, navnlig på grund af de anvendte gebyrregler. Prøvelsen bør være hurtig i overensstemmelse med behovene på et hurtigt skiftende marked.
- (43) Offentliggørelse af alle alment tilgængelige dokumenter, som den offentlige sektor er i besiddelse af — ikke kun vedrørende den politiske proces, men også den retlige og administrative procedure — er et vigtigt instrument med henblik på at styrke retten til viden, som er et grundlæggende demokratisk princip. Denne målsætning finder anvendelse på alle institutionelle niveauer, både på lokalt, nationalt og internationalt plan.

- (44) Videreanvendelse af dokumenter bør ikke være underlagt betingelser. I nogle tilfælde kan der dog, når det er begrundet i et hensyn i offentlighedens interesse, blive udstedt en licens, der fastsætter betingelser for licenshaverens videreanvendelse, om spørgsmål som erstatningsansvar, beskyttelse af personoplysninger og korrekt anvendelse af dokumenterne, med garanti for, at der ikke foretages ændringer, og med angivelse af kilden. Når offentlige myndigheder udsteder licens til videreanvendelse af dokumenter, bør licensbetingelserne være objektive, forholdsmæssige og ikkediskriminerende. Standardlicenser, som er tilgængelige online, kan også spille en vigtig rolle i den forbindelse. Medlemsstaterne bør derfor stille standardlicenser til rådighed. Enhver licens til videreanvendelse af den offentlige sektors informationer bør under alle omstændigheder indeholde så få restriktioner for videreanvendelsen som muligt, f.eks. begrænse restriktionerne til et krav om angivelse af kilde. Åbne licenser i form af offentlige onlinestandardlicenser, som tillader, at data og indhold frit kan tilgås, anvendes, ændres og deles af alle uanset formål, og som er baseret på åbne dataformater, bør spille en vigtig rolle i den forbindelse. Medlemsstaterne bør derfor tilskynde til brug af åbne licenser, som med tiden bør blive almindelig praksis i hele Unionen. Uden at det berører de krav til erstatningsansvar, der er fastsat i EU-retten eller national ret, gælder det, at hvis en offentlig myndighed eller en offentlig virksomhed gør dokumenter tilgængelige for videreanvendelse uden nogen andre betingelser eller begrænsninger, kan den pågældende offentlige myndighed eller offentlige virksomhed have mulighed for at se bort fra ethvert erstatningsansvar for så vidt angår de dokumenter, der er gjort tilgængelige for videreanvendelse.
- (45) Beslutter den kompetente myndighed ikke længere at gøre bestemte dokumenter tilgængelige for videreanvendelse eller at ophøre med at ajourføre dem, bør den offentliggøre beslutningerne herom, så snart det kan lade sig gøre, og, såfremt det er muligt, i elektronisk form.
- (46) Betingelserne for videreanvendelse bør være ikkediskriminerende for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse. Diskriminationsforbuddet bør i den henseende f.eks. ikke hindre gebyrfri udveksling af oplysninger mellem offentlige myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres offentlige opgaver, selv om andre parter opkræves gebyr for videreanvendelse af de samme dokumenter. Det bør heller ikke hindre, at der vedtages en differentieret gebyrpolitik for henholdsvis kommerciel og ikkekommerciel videreanvendelse.
- (47) Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at videreanvendelse af offentlige virksomheders dokumenter ikke fører til markedsforvriddning, og at redelig konkurrence ikke undermineres.
- (48) Offentlige myndigheder bør overholde EU-rettens og nationale konkurrenceregler, når de fastlægger principperne for videreanvendelse af dokumenter, idet de så vidt muligt skal undgå eneretsaftaler med private partnere. Det kan imidlertid nogle gange være nødvendigt med eneret til videreanvendelse af bestemte dokumenter fra den offentlige sektor af hensyn til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. Dette kan være tilfældet, hvis intet kommercielt forlag vil offentliggøre informationen uden en sådan eneret. Der bør i den forbindelse tages hensyn til eventuelle offentlige tjenesteydelseskontrakter, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2014/24/EU i henhold til nævnte direktivs artikel 11, og innovationspartnerskaber, jf. artikel 31 i direktiv 2014/24/EU.
- (49) Der findes talrige samarbejdsordninger mellem biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer, arkiver og private partnere, som omfatter digitalisering af kulturelle ressourcer og indebærer, at der gives private partnere enerettigheder. Praksis har vist, at sådanne offentlig-private partnerskaber kan give mulighed for en meningsfuld udnyttelse af de kulturelle samlinger, og at de samtidig fremskynder borgernes adgang til den kulturelle arv. Det er derfor hensigtsmæssigt at tage hensyn til de bestående forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til digitalisering af kulturelle ressourcer med et særligt sæt regler vedrørende aftaler om digitalisering af sådanne ressourcer. Vedrører en eneret digitalisering af kulturelle ressourcer, kan en vis eneretsperiode være nødvendig for at give den private partner mulighed for at tjene sin investering ind igen. Denne periode bør dog være begrænset til kortest mulig tid for at overholde princippet om, at offentligt materiale skal forblive offentligt tilgængeligt, når det er digitaliseret. Perioden med eneret til at digitalisere kulturelle ressourcer bør som hovedregel ikke overstige ti år. En eneretsperiode på mere end ti år bør være underlagt krav om revurdering under hensyntagen til de teknologiske, finansielle og administrative ændringer i det pågældende miljø, siden ordningen blev indgået. Desuden bør der i forbindelse med alle offentlig-private partnerskaber om digitalisering af kulturelle ressourcer gives partnerkulturinstitutionen fulde rettigheder med hensyn til brug af digitaliserede kulturelle ressourcer efter aftalens ophør.
- (50) Ordninger mellem dataindehavere og videreanvendere af data, som ikke udtrykkeligt indrømmer eneret, men som med rimelighed kan forventes at begrænse tilgængeligheden af dokumenter til videreanvendelse, bør være underlagt supplerende offentlig kontrol. De væsentlige aspekter af sådanne ordninger bør derfor offentliggøres online, mindst to måneder før de træder i kraft, dvs. to måneder før den aftalte dato, hvor opfyldelsen af

parternes forpligtelser skal begynde. Offentliggørelsen bør give interesserede parter mulighed for at anmode om videreanvendelse af de dokumenter, der er omfattet af ordningen, og forebygge risikoen for at begrænse antallet af potentielle videreanvendere. Under alle omstændigheder bør de væsentlige aspekter af disse ordninger i den endelige form, der er aftalt mellem parterne, også offentliggøres online uden unødigt ophold efter deres indgåelse.

- (51) Dette direktiv sigter mod at minimere risikoen for uforholdsmæssige pionerfordele, som kunne begrænse antallet af potentielle videreanvendere af dataene. Hvis de kontraktlige ordninger ud over en medlemsstats forpligtelser i henhold til dette direktiv til at udlevere dokumenter sandsynligvis kan medføre overførsel af medlemsstatens ressourcer — og statsstøttere, der er fastsat i artikel 101-109 i TEUF. Det følger af de statsstøttere, der er fastsat i artikel 107, 108 og 109 i TEUF, at medlemsstaten på forhånd skal kontrollere, hvorvidt der kan være tale om statsstøtte i forbindelse med de relevante kontraktlige ordninger, og sikre, at den overholder statsstøttere.
- (52) Nærværende direktiv berører ikke beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til EU-retten og national ret, jf. navnlig forordning (EU) 2016/679 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF⁽¹⁸⁾, og herunder eventuelle supplerende bestemmelser i national ret. Dette betyder bl. a., at videreanvendelsen af personoplysninger kun er tilladt, hvis princippet om formålsbegrænsning, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 6 i forordning (EU) 2016/679 er opfyldt. Anonyme oplysninger er oplysninger, der ikke vedrører en identificeret eller identificerbar fysisk person, eller personoplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke kan eller ikke længere kan identificeres. Anonymisering af oplysninger er en måde at forene interessen i at gøre den offentlige sektors informationer så egnede som muligt til videreanvendelse med forpligtelserne i henhold til databeskyttelsesretten, men den er forbundet med omkostninger. Det er hensigtsmæssigt at betragte disse omkostninger som et af de omkostningselementer, der anses for at indgå i de marginale omkostninger ved formidling som omhandlet i nærværende direktiv.
- (53) I forbindelse med beslutningstagning om omfanget af og betingelserne for videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor indeholdende personoplysninger, f.eks. i sundhedssektoren, kan det være nødvendigt at gennemføre en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) 2016/679.
- (54) Dette direktiv berører ikke tredjemands intellektuelle ejendomsrettigheder. For at der ikke skal opstå tvivl, bør det præciseres, at udtrykket »intellektuelle ejendomsrettigheder« kun omfatter ophavsret og beslægtede rettigheder, herunder sui generis-former for beskyttelse. Dette direktiv finder ikke anvendelse på dokumenter, der er omfattet af industriel ejendomsret, såsom patenter samt registrerede design og varemærker. Dette direktiv berører hverken eksistensen af eller ejendomsretten til offentlige myndigheders intellektuelle ejendomsrettigheder, og det begrænser heller ikke på nogen måde udøvelsen af sådanne rettigheder ud over de grænser, som dette direktiv fastsætter. Forpligtelserne i henhold til dette direktiv bør kun gælde i det omfang, disse er forenelige med internationale aftaler om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, navnlig Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker (»Bernerkonventionen«), aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS-aftalen«) og WIPO's traktat om ophavsret (»WCT«). Offentlige myndigheder bør dog udøve deres ophavsret på en måde, der letter videreanvendelse.
- (55) Under hensyntagen til EU-retten og medlemsstaternes og Unionens internationale forpligtelser, navnlig Bernerkonventionen og TRIPS-aftalen, bør dokumenter, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til, holdes uden for dette direktivs anvendelsesområde. Hvis tredjemand var den oprindelige ejer af de intellektuelle ejendomsrettigheder til et dokument, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver er i besiddelse af, og eneretsperioden ikke er udløbet, bør et sådant dokument i forbindelse med dette direktiv anses som værende et dokument, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til.
- (56) Dette direktiv bør ikke berøre de rettigheder, herunder økonomiske og ideelle rettigheder, som ansatte i den offentlige sektor har i henhold til national ret.
- (57) Gøres et dokument tilgængeligt for videreanvendelse, bør den pågældende offentlige myndighed endvidere bevare rettighederne til at udnytte nævnte dokument.

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

- (58) Dette direktiv berører ikke direktiv 2014/24/EU.
- (59) Redskaber, der hjælper potentielle brugere med at finde dokumenter, som er tilgængelige for videreanvendelse, og betingelserne for videreanvendelse kan i høj grad gøre det lettere at anvende dokumenter fra den offentlige sektor på tværs af grænser. Derfor bør medlemsstaterne påse, at der findes praktiske ordninger, som hjælper brugerne i deres søgning efter dokumenter, der er tilgængelige for videreanvendelse. Som eksempler på sådanne praktiske ordninger kan nævnes lister, der så vidt muligt bør være tilgængelige online, over de vigtigste dokumenter (dokumenter, som videreanvendes i udstrakt grad, eller som har potentiale hertil) og webportaler, hvorfra der er adgang til decentraliserede lister over informationskilder. Medlemsstaterne bør også lette tilgængeligheden på lang sigt af videreanvendelse af den offentlige sektors informationer i overensstemmelse med gældende politikker for bevaring af informationer.
- (60) Kommissionen bør lette samarbejdet blandt medlemsstaterne og understøtte udformning, afprøvning, gennemførelse og udbredelse af interoperable elektroniske grænseflader, som giver mulighed for mere effektive og sikre offentlige tjenester.
- (61) Dette direktiv berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF⁽¹⁹⁾. Det fastlægger betingelserne for offentlige myndigheders udøvelse af deres intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre informationsmarked i forbindelse med tilladelse til videreanvendelse af dokumenter. Hvis offentlige myndigheder er rettighedshavere som fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, bør de ikke udøve disse rettigheder for at forhindre videreanvendelse eller for at begrænse videreanvendelse af eksisterende dokumenter ud over de grænser, der er fastsat i nærværende direktiv.
- (62) Kommissionen har støttet udviklingen af en rapport om open data maturity for den offentlige sektors informationer med relevante resultatindikatorer for videreanvendelse af den offentlige sektors informationer i alle medlemsstaterne. En løbende opdatering af rapporten vil bidrage til udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og tilgængeligheden af oplysninger om politikker og praksis i hele Unionen.
- (63) Det er nødvendigt at sikre, at medlemsstaterne overvåger omfanget af videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, betingelserne, hvorunder de gøres tilgængelige, og praksis med hensyn til klager.
- (64) Kommissionen kan bistå medlemsstaterne med at gennemføre dette direktiv på en ensartet måde ved at udstede og ajourføre eksisterende retningslinjer, navnlig om anbefalede standardlicenser, datasæt og gebyrer for videreanvendelse af dokumenter efter høring af de interesserede parter.
- (65) Et af hovedformålene med oprettelsen af det indre marked er at skabe betingelser, der fremmer udviklingen af tjenesteydelser, som dækker hele Unionen. Biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver besidder en betydelig mængde værdifulde offentlige informationsressourcer, navnlig fordi digitaliseringsprojekter har mangedoblet mængden af digitalt offentligt materiale. Disse kulturhistoriske samlinger og dertil hørende metadata er et potentielt grundlag for produkter og tjenester med digitalt indhold og har et kæmpe potentiale for innovativ videreanvendelse på områder som læring og turisme. Andre typer kulturinstitutioner, som f. eks. orkestre, operaer, balletter og teatre, herunder arkiver, der er en del af disse institutioner, bør på grund af deres særlige karakter som institutioner for udøvende kunstarter og det forhold, at næsten alt deres materiale er omfattet af tredjeparters intellektuelle ejendomsrettigheder, holdes uden for dette direktivs anvendelsesområde.
- (66) Med sigte på at fastlægge betingelser, som understøtter videreanvendelse af dokumenter, hvilket er forbundet med betydelige samfundsøkonomiske fordele og har en særlig stor værdi for økonomien og samfundet, bør der i et bilag fastsættes en liste over tematiske kategorier af datasæt af høj værdi. Uden at det berører gennemførelsesretsakterne, som fastsætter de datasæt af høj værdi, på hvilke de særlige krav i nærværende direktiv bør finde anvendelse, og idet der tages hensyn til Kommissionens retningslinjer om anbefalede standardlicenser, datasæt og gebyr for videreanvendelse af dokumenter, kunne de tematiske kategorier eksempelvis dække postnumre, nationale og lokale kort (geospatiale data) energiforbrug og satellitbilleder (jordobservation og miljø), in situ-data fra instrumenter og vejrprognoser (meteorologiske data), demografiske og økonomiske indikatorer (statistik), erhvervsregistre og registreringsidentifikatorer (virksomheder og virksomhedsejerskab), færdselstavler og indre vandveje (mobilitet).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

- (67) For at ændre listen over tematiske kategorier af datasæt af høj værdi ved at tilføje yderligere tematiske kategorier bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁰⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (68) En EU-dækkende liste over datasæt med et særligt potentiale til at generere samfundsøkonomiske fordele sammen med harmoniserede betingelser for videreanvendelse er en væsentlig drivkraft for grænseoverskridende dataapplikationer og -tjenester. Med sigte på at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for at understøtte videreanvendelse af dokumenter forbundet med betydelige samfundsøkonomiske fordele gennem vedtagelse af en liste over specifikke datasæt af høj værdi, som er omfattet af specifikke krav i dette direktiv, sammen med ordningerne for deres offentliggørelse og videreanvendelse. De pågældende specifikke krav finder derfor ikke anvendelse forud for Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakterne. Listen bør tage hensyn til sektorspecifikke EU-retsakter, som regulerer offentliggørelsen af datasæt, såsom direktiv 2007/2/EF og 2010/40/EU, for at sikre, at datasæt gøres tilgængelige i henhold til relevante standarder og sæt af metadata. Listen bør være baseret på de tematiske kategorier, der er fastsat i nærværende direktiv. Under udarbejdelsen af listen bør Kommissionen gennemføre relevante høringer, herunder på ekspertniveau. Endvidere bør virkningerne for konkurrencen på de relevante markeder tages i betragtning, når der træffes beslutning om optagelse på listen over data i offentlige virksomheders besiddelse eller om disses fri tilgængelighed. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²¹⁾.
- (69) Med henblik på at sikre den maksimale indvirkning og lette videreanvendelsen af datasæt af høj værdi bør de gøres tilgængelige for videreanvendelse med minimale retlige begrænsninger og gratis. De bør også offentliggøres via API-grænseflader. Dette er dog ikke til hinder for, at offentlige myndigheder opkræver gebyrer for de tjenester, de yder i forbindelse med datasæt af høj værdi som led i deres udøvelse af offentlig myndighed, navnlig bekræftelse af ægtheden eller rigtigheden af dokumenter.
- (70) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme skabelse af informationsprodukter og -tjenester i hele Unionen, som er baseret på dokumenter fra den offentlige sektor, for at sikre dels private virksomheders, navnlig SMV'ers, effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor for at skabe informationsprodukter og -tjenester af forøget værdi, dels borgernes effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor med henblik på at lette den frie informations- og kommunikationsstrøm, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den foreslåede handlings fælles EU-omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (71) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i chartret, herunder retten til privatlivets fred, beskyttelsen af personoplysninger, ejendomsretten og integration af mennesker med handicap. Intet i dette direktiv bør fortolkes eller gennemføres på en måde, der er uforenelig med Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
- (72) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²²⁾ og afgav en udtalelse den 10. juli 2018 ⁽²³⁾.

⁽²⁰⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²³⁾ EUT C 305 af 30.8.2018, s. 7.

- (73) Kommissionen bør foretage en evaluering af dette direktiv. Ifølge den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi og danne grundlag for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag.
- (74) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse i national ret af de i bilag II, del B, angivne direktiver —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Med henblik på at fremme anvendelsen af offentlige data og stimulere innovation inden for produkter og tjenester fastsætter dette direktiv et sæt minimumsregler for videreanvendelse og ordninger til i praksis at fremme videreanvendelsen af:

- a) eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af
- b) eksisterende dokumenter i besiddelse hos offentlige virksomheder,
 - i) hvis aktiviteter ligger inden for områder, som er defineret i direktiv 2014/25/EU
 - ii) der handler som operatører af offentlige tjenester, jf. artikel 2 i forordning (EF) nr. 1370/2007
 - iii) der fungerer som luftfartsselskaber og opfylder forpligtelser til offentlig tjeneste i henhold til artikel 16 i forordning (EF) nr. 1008/2008, eller
 - iv) der handler som EU-redere, som opfylder en forpligtelse til offentlig tjeneste i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3577/92.

c) forskningsdata, jf. betingelserne i artikel 10.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- a) dokumenter, hvis tilvejebringelse ikke er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaten eller i mangel heraf, som fastlagt i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i den pågældende medlemsstat, forudsat at de offentlige opgavers rækkevidde er gennemsigtig og underlagt kontrol
- b) dokumenter, som offentlige virksomheder er i besiddelse af, og som:
 - i) er produceret uden for anvendelsesområdet for leveringen af tjenesteydelser af almen interesse som fastsat ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaterne
 - ii) vedrører aktiviteter, der er direkte udsat for konkurrence, og derfor i henhold til artikel 34 i direktiv 2014/25/EU ikke er underlagt reglerne for offentlige udbud
- c) dokumenter, hvortil tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder
- d) dokumenter såsom følsomme data, som er udelukket fra aktindsigt i henhold til medlemsstaternes regler herom, herunder af følgende grunde:
 - i) beskyttelse af den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret eller den offentlige sikkerhed
 - ii) statistisk fortrolighed
 - iii) kommerciel fortrolighed (herunder forretnings-, erhvervs- og virksomhedshemmeligheder)
- e) dokumenter, hvortil adgang er udelukket eller begrænset begrundet i følsomme oplysninger vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur som defineret i artikel 2, litra d), i direktiv 2008/114/EF

- f) dokumenter, hvortil adgang er begrænset i henhold til medlemsstaternes aktindsigtsordninger, herunder tilfælde, hvor borgere eller juridiske enheder skal dokumentere en særlig interesse for at få aktindsigt i dokumenterne
 - g) logoer, emblemer og insignier
 - h) dokumenter, hvortil adgang er udelukket eller begrænset i henhold til aktindsigtsordningerne, under henvisning til beskyttelse af personoplysninger, og dele af dokumenter, der i henhold til disse ordninger er adgang til, som indeholder personoplysninger, hvis videreanvendelse ifølge lovgivningen er uforenelig med lovgivningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger eller underminerer beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til EU-retten eller national ret vedrørende beskyttelse af personoplysninger
 - i) dokumenter, som public service-radio- og -tv-virksomheder, deres datterselskaber og andre organer eller deres underorganer er i besiddelse af i forbindelse med opfyldelse af public service-radio- og -tv-spredningsopgaver
 - j) dokumenter, som kulturinstitutioner, bortset fra biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver, er i besiddelse af
 - k) dokumenter, som uddannelsesinstitutioner på sekundærtrinnet og derunder er i besiddelse af, og, for så vidt angår alle andre læresteder, andre dokumenter end dem, der er omhandlet i stk. 1, litra c)
 - l) andre dokumenter end de i stk. 1, litra c), omhandlede, som forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer, herunder organisationer, der har overførsel af forskningsresultater som opgave, er i besiddelse af.
3. Dette direktiv er baseret på og berører ikke EU-aktindsigtsordninger og nationale aktindsigtsordninger.
4. Dette direktiv berører ikke EU-retten og national ret om beskyttelse af personoplysninger, navnlig forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF og de tilsvarende bestemmelser i national ret.
5. Forpligtelserne i henhold til dette direktiv gælder kun, i det omfang disse er forenelige med bestemmelserne i de internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsrettigheder, navnlig Bernerkonventionen, TRIPS-aftalen og WCT.
6. De rettigheder for en fremstiller af en database, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, må ikke udøves af offentlige myndigheder for at forhindre videreanvendelsen af dokumenter eller begrænse videreanvendelse ud over de grænser, der er fastsat i nærværende direktiv.
7. Dette direktiv regulerer videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som offentlige myndigheder og offentlige virksomheder i medlemsstaterne er i besiddelse af, herunder dokumenter, som er omfattet af direktiv 2007/2/EF.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »offentlig myndighed«: staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer, sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller et eller flere af sådanne offentligretlige organer
- 2) »offentligretlige organer«: organer med alle følgende karakteristika:
 - a) de er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter
 - b) de er en juridisk person og
 - c) de finansieres for størstedelens vedkommende af staten, regionale eller lokale myndigheder eller af andre offentligretlige organer eller er underlagt ledelsesmæssig kontrol af disse myndigheder eller organer, eller de har et administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, hvor mere end halvdelen af medlemmerne udpeges af staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer

- 3) »offentlig virksomhed«: enhver virksomhed, der er aktiv på de i artikel 1, stk. 1, litra b), fastsatte områder, som de offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan have bestemmende indflydelse på som følge af ejerforhold, kapitalindskud eller de regler, der gælder for virksomheden. Bestemmende indflydelse fra de offentlige myndigheders side antages at foreligge i alle de følgende tilfælde, hvor de pågældende myndigheder direkte eller indirekte
 - a) besidder majoriteten af virksomhedens tegnede kapital
 - b) råder over flertallet af de stemmer, som er knyttet til de kapitalandele, som virksomheden har udstedt
 - c) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i virksomhedens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan
- 4) »universitet«: en offentlig myndighed, som tilbyder en videregående uddannelse, der fører til akademiske grader
- 5) »standardlicens«: en række på forhånd definerede videreanvendelsesbetingelser i digitalt format, der helst skal være forenelige med offentlige standardlicenser, som er tilgængelige online
- 6) »dokument«:
 - a) ethvert indhold uanset medium (papir eller elektronisk form eller lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser) eller
 - b) enhver del af et sådant indhold
- 7) »anonymisering«: behandling bestående i ændring af dokumenter til anonyme dokumenter, der ikke vedrører en identificeret eller identificerbar fysisk person, eller i at gøre personoplysninger anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke eller ikke længere kan identificeres
- 8) »dynamiske data«: dokumenter i digital form, som er genstand for hyppige eller realtidsopdateringer, navnlig på grund af deres volatilitet eller hurtige forældelse; data genereret af sensorer betragtes typisk som værende dynamiske data
- 9) »forskningsdata«: dokumenter i digital form, dog ikke videnskabelige publikationer, som er indsamlet eller produceret som led i videnskabelige forskningsaktiviteter og anvendes som evidens i forskningsprocessen, eller som generelt er accepteret i forskerkredse som nødvendige til validering af forskningskonklusioner og -resultater.
- 10) »datasæt af høj værdi«: dokumenter, hvis videreanvendelse er forbundet med betydelige samfundsmæssige, miljømæssige og økonomiske fordele, navnlig på grund af deres egnethed til at skabe værdiforøgede tjenester, applikationer og nye, anstændige job af høj kvalitet, og på grund af antallet af potentielle modtagere af de værdiforøgede tjenester og applikationer baseret på disse datasæt
- 11) »videreanvendelse«: fysiske personers eller juridiske enheders brug af dokumenter i:
 - a) offentlige myndigheders besiddelse til andre kommercielle eller ikkekommercielle formål end det oprindelige formål i forbindelse med den offentlige opgave, som dokumenterne blev udarbejdet til, undtagen udveksling af dokumenter mellem offentlige myndigheder alene som led i varetagelse af deres offentlige opgaver, eller
 - b) offentlige virksomheders besiddelse til andre kommercielle eller ikkekommercielle formål end det oprindelige formål at yde tjenesteydelser af almen interesse, som dokumenterne blev udarbejdet til, undtagen udveksling af dokumenter mellem offentlige virksomheder og offentlige myndigheder alene som led i offentlige myndigheders varetagelse af deres offentlige opgaver
- 12) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679
- 13) »maskinlæsbart format«: et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og uddrage specifikke data, herunder individuelle oplysninger og deres interne struktur
- 14) »åbent format«: et filformat, der er uafhængigt af platform, og som gøres tilgængeligt for offentligheden uden restriktioner, der hæmmer videreanvendelse af dokumenter
- 15) »formel åben standard«: en standard, der er blevet fastlagt i skriftlig form, og som indeholder detaljerede specifikationer for kravene til, hvordan der sikres interoperabel software

- 16) »rimelig forrentning af investeringerne«: en procentdel af det samlede gebyr ud over det, der kræves for at dække de afholdte udgifter, og som ikke overstiger den faste rente for ECB med mere end 5 procentpoint
- 17) »tredjepart«: enhver fysisk eller juridisk person bortset fra en offentlig myndighed eller en offentlig virksomhed, som er i besiddelse af dataene.

Artikel 3

Generelt princip

1. Medlemsstaterne sikrer, at dokumenter, som dette direktiv finder anvendelse på i henhold til artikel 1, kan videreanvendes til kommercielle eller ikkekommercielle formål i overensstemmelse med kapitel III og IV, jf. dog stk. 2.
2. For dokumenter, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver har intellektuelle ejendomsret-tigheder til, og for dokumenter i offentlige virksomheders besiddelse sikrer medlemsstaterne, når videreanvendelse af sådanne dokumenter er tilladt, at disse dokumenter videreanvendes til kommercielle eller ikkekommercielle formål i overensstemmelse med kapitel III og IV.

KAPITEL II

ANMODNINGER OM VIDEREANVENDELSE

Artikel 4

Behandling af anmodninger om videreanvendelse

1. Offentlige myndigheder behandler, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, anmodninger om videreanvendelse elektronisk og gør dokumentet tilgængeligt for videreanvendelse for ansøgeren, eller, hvis der kræves licens, udarbejder licenstilbuddet til ansøgeren inden for en rimelig frist, der svarer til fristerne for behandling af anmodninger om aktindsigt.
2. Såfremt der ikke er fastlagt tidsfrister eller andre regler for udlevering af dokumenter inden for et rimeligt tidsrum, behandler de offentlige myndigheder anmodningerne og udleverer de dokumenter, der skal videreanvendes, til ansøgeren, eller, hvis der kræves licens, udarbejder licenstilbuddet til ansøgeren hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden 20 arbejdsdage efter modtagelsen heraf. Denne frist kan forlænges med yderligere 20 arbejdsdage, når der er tale om omfattende eller komplekse anmodninger. I sådanne tilfælde underrettes ansøgeren hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden tre uger efter den første anmodning om, at behandlingen kræver længere tid, og med begrundelsen herfor.
3. Såfremt der gives afslag på anmodningen, begrundes den offentlige myndighed dette over for ansøgeren på grundlag af de relevante bestemmelser om aktindsigt i den pågældende medlemsstat eller de bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, navnlig artikel 1, stk. 2, litra a)-h), eller artikel 3. Såfremt der gives afslag på grundlag af artikel 1, stk. 2, litra c), indsætter den offentlige myndighed en henvisning til den fysiske eller juridiske person, som er indehaver af rettighederne, når denne kendes, eller alternativt til den licensgiver, hvorfra den offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale. Biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver, er ikke forpligtet til at indsætte en sådan henvisning.
4. Enhver afgørelse vedrørende videreanvendelse skal indeholde oplysning om klagemuligheder, såfremt ansøgeren ønsker at anfægte afgørelsen. Klagemulighederne skal omfatte muligheden for prøvelse ved en uvildig prøvelsesinstans med den nødvendige ekspertise såsom den nationale konkurrencemyndighed, den relevante myndighed for aktindsigt, en tilsynsmyndighed oprettet i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 eller en national judiciel myndighed, hvis afgørelser er bindende for den pågældende offentlige myndighed.
5. Medlemsstaterne opretter med henblik på denne artikel praktiske ordninger, som gør det lettere at videreanvende dokumenter. Disse ordninger kan navnlig omfatte måder til tilvejebringelse af passende oplysninger om rettigheder som fastsat i dette direktiv og til at tilbyde relevant bistand og vejledning.
6. Følgende enheder er ikke forpligtet til at overholde denne artikel:
 - a) offentlige virksomheder
 - b) læreanstalter, forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer.

KAPITEL III

BETINGELSER FOR VIDEREANVENDELSE

Artikel 5

Tilgængelige formater

1. Uden at det berører kapitel V, gør offentlige myndigheder og offentlige virksomheder deres dokumenter tilgængelige i alle allerede eksisterende formater eller i alle allerede eksisterende sprogversioner og, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form i et format, der er åbent, maskinlæsbart, tilgængeligt, let at finde og kan videreanvendes, sammen med deres metadata. Både formatet og metadataene skal om muligt være i overensstemmelse med formelle åbne standarder.
2. Medlemsstaterne tilskynder offentlige myndigheder og offentlige virksomheder til at udarbejde og tilgængeliggøre dokumenter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, i overensstemmelse med princippet om, at de er »åbne gennem design og standardindstillinger«.
3. Stk. 1 indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter eller til at stille uddrag til rådighed for at efterkomme nævnte stykke, hvis dette ville medføre et uforholdsmæssigt stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.
4. Det kræves ikke, at offentlige myndigheder fortsat udarbejder og lagrer en bestemt type dokumenter, for at de kan videreanvendes af en organisation i den private eller offentlige sektor.
5. Offentlige myndigheder gør dynamiske data tilgængelige for videreanvendelse umiddelbart efter indsamlingen via egnede API-grænseflader og, hvis det er relevant, i form af massedownloads.
6. Hvis tilgængeliggørelsen af dynamiske data for videreanvendelse, jf. stk. 5, umiddelbart efter indsamlingen ville overstige den finansielle og tekniske kapacitet hos den offentlige myndighed og derved pålægge et uforholdsmæssigt stort arbejde, gøres disse dynamiske data tilgængelige for videreanvendelse inden for en tidsfrist eller med midlertidige tekniske begrænsninger, som ikke hæmmer udnyttelsen af deres økonomiske og sociale potentiale uforholdsmæssigt.
7. Stk. 1-6 finder anvendelse på eksisterende dokumenter, som offentlige virksomheder er i besiddelse af, og som er tilgængelige for videreanvendelse.
8. De datasæt af høj værdi, som er fastlagt i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, gøres tilgængelige for videreanvendelse i maskinlæsbart format via egnede API-grænseflader og, hvis det er relevant, i form af massedownloads.

Artikel 6

Gebyrprincipper

1. Videreanvendelse af dokumenter skal være gratis.
Dækning af de marginale omkostninger ved reproduktion, tilrådighedsstillelse og formidling af dokumenterne samt ved anonymisering af personoplysninger og foranstaltninger til at beskytte fortrolige forretningsoplysninger kan tillades.
2. Som en undtagelse finder stk. 1 ikke anvendelse på følgende:
 - a) offentlige myndigheder, som skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver
 - b) biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver
 - c) offentlige virksomheder.
3. Medlemsstaterne offentliggør online en liste over de offentlige myndigheder, der er omhandlet i stk. 2, litra a).
4. I de i stk. 2, litra a) og c), omhandlede tilfælde beregnes de samlede gebyrer i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier. Sådanne kriterier fastlægges af medlemsstaterne.

Den samlede indtægt fra tilvejebringelse og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter inden for den relevante regnskabsperiode må ikke overstige omkostningerne ved deres indsamling, produktion, reproduktion, formidling og datalagring samt en rimelig forrentning af investeringerne, og — hvis dette er relevant — anonymisering af personoplysninger og foranstaltninger til at beskytte fortrolige forretningsoplysninger.

Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med gældende regnskabsprincipper.

5. Såfremt de i stk. 2, litra b), omhandlede offentlige myndigheder opkræver gebyrer, må den samlede indtægt fra tilvejebringelse og tilladelse af videreanvendelse af dokumenter inden for den relevante regnskabsperiode ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion, formidling, datalagring, opbevaring og rettighedsclearing og, hvis dette er relevant, anonymisering af personoplysninger og foranstaltninger til at beskytte fortrolige forretningsoplysninger samt en rimelig forrentning af investeringerne.

Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder.

6. Videreanvendelsen af følgende skal være gratis for brugerne:

- a) datasæt af høj værdi, der er opført på listen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, jf. dog nævnte artikels stk. 3, 4 og 5, og
- b) forskningsdata, jf. artikel 1, stk. 1, litra c).

Artikel 7

Gennemsigthed

1. Er der tale om standardgebyrer, fastlægges betingelserne og størrelsen af gebyrerne for videreanvendelse af dokumenter, herunder beregningsgrundlaget for gebyrerne, på forhånd og offentliggøres, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form.
2. Er der tale om andre gebyrer for videreanvendelse end de i stk. 1 nævnte, angives de faktorer, der vil blive lagt til grund for beregningen af disse gebyrer på forhånd. På anmodning angiver den pågældende indehaver af dokumenterne også, hvordan gebyrerne er beregnet i forbindelse med den konkrete anmodning om videreanvendelse.
3. De offentlige myndigheder sikrer, at ansøgere om videreanvendelse af dokumenter underrettes om muligheder for at påklage afgørelser eller praksis, som berører dem.

Artikel 8

Standardlicenser

1. Videreanvendelse af dokumenter er ikke underlagt betingelser, medmindre sådanne betingelser er objektive, forholdsmæssige, ikkediskriminerende og begrundet i et hensyn i offentlighedens interesse.

Hvis videreanvendelse er underlagt betingelser, må disse betingelser ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse unødigt og ikke benyttes til at begrænse konkurrencen.

2. I medlemsstater, hvor der anvendes licenser, sikrer medlemsstaterne, at standardlicenser til videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor, der kan tilpasses, så de imødekommer særlige licensansøgninger, er tilgængelige i digitalt format og kan behandles elektronisk. Medlemsstaterne tilskynder til at benytte sådanne standardlicenser.

Artikel 9

Praktiske ordninger

1. Medlemsstaterne etablerer praktiske ordninger, som gør det lettere at søge efter dokumenter, der er gjort tilgængelige for videreanvendelse, f.eks. lister over de vigtigste dokumenter med relevante metadata, der, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, er tilgængelige online og i et maskinlæsbart format, og webportaler, hvorfra der er adgang til sådanne lister over dokumenter. Medlemsstaterne fremmer, hvor det er muligt, tværsproglig søgning efter dokumenter, navnlig ved at muliggøre aggregering af metadata på EU-plan.

Medlemsstaterne tilskynder også offentlige myndigheder til at etablere praktiske ordninger, der gør det lettere at bevare dokumenter til videreanvendelse.

2. Medlemsstaterne fortsætter i samarbejde med Kommissionen deres bestræbelser på at forenkle adgangen til datasæt, navnlig ved at etablere et enkelt adgangspunkt og ved gradvis at gøre passende datasæt i offentlige myndigheders besiddelse tilgængelige for så vidt angår de dokumenter, som dette direktiv finder anvendelse på, samt data i EU-institutioners besiddelse i formater, der er tilgængelige, læsbare, lette at finde og kan videreanvendes i elektronisk form.

Artikel 10

Forskningsdata

1. Medlemsstaterne støtter tilgængeligheden af forskningsdata med vedtagelsen af nationale politikker og relevante foranstaltninger, som sigter mod at gøre alle offentligt finansierede forskningsdata offentligt tilgængelige (»åbne datapolitikker«) ifølge princippet om »åbne gennem standardindstillinger« og i overensstemmelse med FAIR-principperne. Der skal i den forbindelse tages hensyn til problemstillinger i forbindelse med intellektuelle ejendomsrettigheder, beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, sikkerhed og legitime kommercielle interesser i overensstemmelse med princippet om »så åbent som muligt, så lukket som nødvendigt«. Disse åbne datapolitikker skal være rettet mod forskningsorganisationer og forskningsfinansierende organisationer.

2. Uden at det berører artikel 1, stk. 2, litra c), skal forskningsdata kunne videreanvendes til kommercielle eller ikkekommercielle formål i overensstemmelse med kapitel III og IV, for så vidt de finansieres af det offentlige, og forskere, forskningsorganisationer eller forskningsfinansierende organisationer allerede har gjort dem tilgængelige gennem en institutionel eller emnebaseret datasamling. I denne forbindelse skal der tages hensyn til legitime kommercielle interesser, videndelingsaktiviteter og allerede eksisterende intellektuelle ejendomsrettigheder.

KAPITEL IV

IKKEDISKRIMINERING OG LIGE HANDELSVILKÅR

Artikel 11

Ikkediskriminering

1. Betingelser for videreanvendelse af dokumenter skal være ikkediskriminerende for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse, herunder for grænseoverskridende videreanvendelse.

2. Hvis dokumenter videreanvendes af en offentlig myndighed til dens kommercielle aktiviteter, som falder uden for myndighedens offentlige opgaver, skal der gælde de samme gebyrer og andre betingelser for tilvejebringelse af dokumenter til disse aktiviteter, som er gældende for andre brugere.

Artikel 12

Eneretsaftaler

1. Alle potentielle markedsoperatører skal have mulighed for at videreanvende dokumenter, også selv om en eller flere markedsoperatører allerede udnytter værdiforøgede produkter på grundlag af disse dokumenter. Kontrakter eller andre ordninger mellem de offentlige myndigheder eller offentlige virksomheder, der besidder dokumenterne, og tredjeparter må ikke tildele eneret.

2. Såfremt eneret er nødvendig for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse, skal begrundelsen for enerettens tildeling revurderes med jævne mellemrum og under alle omstændigheder hvert tredje år. De eneretsaftaler, der er indgået efter den 16. juli 2019 eller senere, gøres offentligt tilgængelige online mindst to måneder før deres ikrafttræden. De endelige vilkår i sådanne aftaler skal være gennemskelige og offentligt tilgængelige online.

Dette stykke finder ikke anvendelse på digitalisering af kulturelle ressourcer.

3. Uanset stk. 1, må eneretsperioden, såfremt en eneret vedrører digitalisering af kulturelle ressourcer, som hovedregel ikke overstige ti år. Hvis den pågældende periode overstiger ti år, revurderes dens varighed i løbet af det 11. år og herefter hvert syvende år.

De i første afsnit omhandlede eneretsaftaler skal være gennemskelige og offentligt tilgængelige.

I tilfælde af en eneret som omhandlet i første afsnit skal den berørte offentlige myndighed som led i disse aftaler gratis modtage en kopi af de digitaliserede kulturelle ressourcer. Denne kopi gøres tilgængelig for videreanvendelse ved udgangen af eneretsperioden.

4. Retlige eller praktiske ordninger, som uden udtrykkeligt at give en eneret sigter mod eller med rimelighed kan forventes at ville medføre en begrænset adgang til videreanvendelse af dokumenter for andre tredjeparter, som deltager i ordningen, skal gøres offentligt tilgængelige online mindst to måneder før deres ikrafttræden. Den virkning, som sådanne retlige eller praktiske ordninger har på tilgængeligheden af data til videreanvendelse, revurderes med jævne mellemrum og under alle omstændigheder hvert tredje år. De endelige vilkår i sådanne ordninger skal være gennemskelige og offentligt tilgængelige online.

5. Eneresaftaler, der eksisterede den 17. juli 2013, som ikke opfylder betingelserne for undtagelserne i stk. 2 og 3, og som blev indgået af offentlige myndigheder, ophører ved kontraktens udløb og under alle omstændigheder senest den 18. juli 2043.

Eneresaftaler, der eksisterer den 16. juli 2019, som ikke opfylder betingelserne for undtagelserne i stk. 2 og 3, og som blev indgået af offentlige virksomheder, ophører ved kontraktens udløb og under alle omstændigheder senest den 17. juli 2049.

KAPITEL V

DATASÆT AF HØJ VÆRDI

Artikel 13

Tematiske kategorier af datasæt af høj værdi

1. Med henblik på fastsættelse af betingelser til støtte for videreanvendelse af datasæt af høj værdi opstilles der i bilag I en liste over tematiske kategorier af sådanne datasæt.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 med henblik på at ændre bilag I ved at tilføje nye tematiske kategorier af datasæt af høj værdi med henblik på at afspejle den teknologiske og markeds-mæssige udvikling.

Artikel 14

Særlige typer datasæt af høj værdi og ordninger for offentliggørelse og videreanvendelse

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger en liste over særlige typer datasæt af høj værdi, der er omfattet af kategorierne som fastsat i bilag I, og som offentlige myndigheder og offentlige virksomheder er i besiddelse af, blandt de dokumenter, som dette direktiv finder anvendelse på.

Sådanne særlige typer datasæt af høj værdi skal være:

- a) gratistilgængelige, jf. dog stk. 3, 4 og 5
- b) maskinlæsbare
- c) tilgængelige via API-grænseflader, og
- d) tilgængelige i form af massedownloads, hvis dette er relevant.

Disse gennemførelsesretsakter kan specificere ordningerne for offentliggørelse og videreanvendelse af datasæt af høj værdi. Sådanne ordninger skal være forenelige med åbne standardlicenser.

Ordningerne kan omfatte betingelser for videreanvendelse, formater af data og metadata og tekniske ordninger for deres formidling. Investeringer foretaget af medlemsstaterne i åbne datapolitikker såsom investeringer i udvikling og indførelse af visse standarder skal tages i betragtning og opvejes mod de potentielle fordele ved optagelse på listen.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 16, stk. 2.

2. Fastlæggelsen af særlige datasæt af høj værdi i henhold til stk. 1 skal være baseret på en vurdering af deres potentiale til at:

- a) skabe vigtige samfundsøkonomiske eller miljørelaterede fordele og innovative tjenester
- b) komme det store antal brugere, navnlig SMV'er, til gavn
- c) bidrage til at generere indtægter og
- d) blive kombineret med andre datasæt.

Med henblik på fastlæggelsen af særlige datasæt af høj værdi foretager Kommissionen passende høringer, herunder på ekspertniveau, foretage en konsekvensanalyse og sikre komplementaritet med eksisterende retsakter såsom direktiv 2010/40/EU med hensyn til videreanvendelse af dokumenter. Denne konsekvensanalyse skal omfatte en cost-benefit-analyse og en analyse af, hvorvidt levering af datasæt af høj værdi gratis fra offentlige myndigheder, der skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver, vil have væsentlig indvirkning på sådanne myndigheders budget. Hvad angår datasæt af høj værdi, som offentlige virksomheder er i besiddelse af, skal konsekvensanalysen tage særligt hensyn til offentlige virksomheders rolle i et konkurrencepræget økonomisk miljø.

3. Uanset stk. 1, andet afsnit, litra a), skal gennemførelsesretsakterne som omhandlet i stk. 1 foreskrive, at gratis tilgængelighed til datasæt af høj værdi ikke finder anvendelse på særlige typer af datasæt af høj værdi, som offentlige virksomheder er i besiddelse af, hvis dette vil medføre forvridning af konkurrencevilkårene på de relevante markeder.

4. Kravet om at gøre datasæt af høj værdi gratis tilgængelige i henhold til stk. 1, andet afsnit, litra a), finder ikke anvendelse på biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver.

5. Medlemsstaterne kan, hvis gratis tilgængelighed til typer af datasæt af høj værdi for offentlige myndigheder, som skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver, vil have væsentlig indvirkning på de pågældende myndigheders budget, fritage disse myndigheder fra kravet om at gøre disse datasæt af høj værdi gratis tilgængelige i en periode på højst to år fra ikrafttrædelsesdatoen for den relevante gennemførelsesretsakt vedtaget i overensstemmelse med stk. 1.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 15

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 16. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 13, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalget om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 17***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 17. juli 2021. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 18***Kommissionens evaluering**

1. Tidligst den 17. juli 2025 foretager Kommissionen en evaluering af dette direktiv og forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport med de vigtigste konklusioner i denne evaluering.

Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde denne rapport.

2. Evalueringen skal navnlig vedrøre dette direktivs anvendelsesområde og sociale og økonomiske virkning, herunder:

- a) omfanget af stigningen i videreanvendelsen af dokumenter fra den offentlige sektor, som er omfattet af dette direktiv, navnlig SMV'er
- b) virkningen af datasæt af høj værdi
- c) konsekvenserne af anvendelsen af gebyrprincippet og videreanvendelsen af officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art
- d) videreanvendelsen af dokumenter, som andre enheder end offentlige myndigheder er i besiddelse af
- e) tilgængelighed og brug af API-grænseflader
- f) samspillet mellem databeskyttelsesreglerne og mulighederne for videreanvendelse
- g) yderligere muligheder for at gøre det indre marked mere velfungerende og fremme udviklingen i økonomien og på arbejdsmarkedet.

*Artikel 19***Ophævelse**

Direktiv 2003/98/EF, som ændret ved det direktiv, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves med virkning fra den 17. juli 2021, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse i national ret og datoen for anvendelse af direktiverne, der er anført i bilag II, del B.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

*Artikel 20***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 21***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG I

Liste over tematiske kategorier af datasæt af høj værdi, jf. artikel 13, stk. 1:

1. Geospatiale data
 2. Jordobservation og miljø
 3. Meteorologiske data
 4. Statistik
 5. Virksomheder og virksomhedsejerskab
 6. Mobilitet
-

BILAG II

Del A

Ophævet direktiv med ændring
(jf. artikel 19)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90)	
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU (EUT L 175 af 27.6.2013, s. 1)	

Del B

Frister for gennemførelse i national ret og anvendelsesdatoer
(jf. artikel 19)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
2003/98/EF	1. juli 2005	1. juli 2005
2013/37/EU	18. juli 2015	18. juli 2015

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2003/98/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1, indledning Artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 1, stk. 2, indledning	Artikel 1, stk. 2, indledning
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 2, litra a)
—	Artikel 1, stk. 2, litra b)
Artikel 1, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 2, litra c)
Artikel 1, stk. 2, litra c)	Artikel 1, stk. 2, litra d)
—	Artikel 1, stk. 2, litra e)
Artikel 1, stk. 2, litra ca)	Artikel 1, stk. 2, litra f)
Artikel 1, stk. 2, litra cb)	Artikel 1, stk. 2, litra g)
Artikel 1, stk. 2, litra cc)	Artikel 1, stk. 2, litra h)
Artikel 1, stk. 2, litra d)	Artikel 1, stk. 2, litra i)
Artikel 1, stk. 2, litra e)	Artikel 1, stk. 2, litra l)
Artikel 1, stk. 2, litra f)	Artikel 1, stk. 2, litra j)
—	Artikel 1, stk. 2, litra k)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 4
Artikel 1, stk. 5	Artikel 1, stk. 5
—	Artikel 1, stk. 6 og 7
Artikel 2, indledning	Artikel 2, indledning
Artikel 2, nr. 1)	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 2, nr. 2)	Artikel 2, nr. 2)
—	Artikel 2, nr. 3) og 5)
Artikel 2, nr. 3)	Artikel 2, nr. 6)
—	Artikel 2, nr. 7)-10)
Artikel 2, nr. 4)	Artikel 2, nr. 11)
Artikel 2, nr. 5)	Artikel 2, nr. 12)
Artikel 2, nr. 6)	Artikel 2, nr. 13)
Artikel 2, nr. 7)	Artikel 2, nr. 14)
Artikel 2, nr. 8)	Artikel 2, nr. 15)
Artikel 2, nr. 9)	Artikel 2, nr. 4)
—	Artikel 2, nr. 16) og 17)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 2

Direktiv 2003/98/EF	Nærværende direktiv
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 4
—	Artikel 4, stk. 5
Artikel 4, stk. 5	Artikel 4, stk. 6, indledning
	Artikel 4, stk. 6, litra a) og b)
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
—	Artikel 5, stk. 2
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 3
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, stk. 4
—	Artikel 5, stk. 5-8
—	Artikel 6, stk. 1, første afsnit
Artikel 6, stk. 1	Artikel 6, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6, stk. 2, indledning	Artikel 6, stk. 2, indledning
Artikel 6, stk. 2, litra a)	Artikel 6, stk. 2, litra a)
Artikel 6, stk. 2, litra b)	—
Artikel 6, stk. 2, litra c)	Artikel 6, stk. 2, litra b)
—	Artikel 6, stk. 2, litra c)
—	Artikel 6, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 6, stk. 4
Artikel 6, stk. 4	Artikel 6, stk. 5
—	Artikel 6, stk. 6
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 3	—
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 3
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9, stk. 1
—	Artikel 9, stk. 2
—	Artikel 10, stk. 1 og 2
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 12, stk. 2
Artikel 11, stk. 2a	Artikel 12, stk. 3
—	Artikel 12, stk. 4
Artikel 11, stk. 3	—
Artikel 11, stk. 4	Artikel 12, stk. 5
—	Artikel 13-16
Artikel 12	Artikel 17, stk. 1
—	Artikel 17, stk. 2
Artikel 13, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	—

Direktiv 2003/98/EF	Nærværende direktiv
Artikel 13, stk. 3	Artikel 18, stk. 2, indledning
—	Artikel 18, stk. 2, litra a)-g)
—	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 20
Artikel 15	Artikel 21
—	Bilag I, II og III